

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 45/17

Luksemburg, 4 maja 2017 r.

Wyrok w sprawie C-339/15
Luc Vanderborght

Ogólny i całkowity zakaz wszelkiej reklamy świadczeń leczenia ust i zębów jest niezgodny z prawem Unii

Cele ochrony zdrowia publicznego oraz godności zawodu lekarza dentysty mogą jednak uzasadniać ograniczenie form i warunków środków komunikacji używanych przez lekarzy dentystów

Luc Vanderborght, dentysta z siedzibą w Belgii reklamował usługi dentystyczne. W okresie między 2003 r. i 2014 r. umieścił tablicę informacyjną o trzech bokach wskazującą jego nazwisko, zawód dentysty, adres strony internetowej i numer telefonu do gabinetu. Ponadto stworzył stronę internetową w celu informowania pacjentów o różnego rodzaju świadczeniach leczniczych, które wykonywał w swym gabinecie. Wreszcie, umieścił ogłoszenia w lokalnej prasie.

Wskutek skargi wniesionej przez stowarzyszenie zawodowe lekarzy dentystów *Verbond der Vlaamse tandartsen*, przeciwko L. Vanderborghtowi wszczęte zostało postępowanie karne. Prawo belgijskie zakazuje bowiem w sposób całkowity wszelkiej reklamy dotyczącej świadczeń leczenia ust i zębów oraz ustanawia wymogi dyskrecji w odniesieniu do szyldów gabinetów dentystycznych skierowanych do ogółu odbiorców.

Na swą obronę L. Vanderborght podniósł, że rozpatrywane przepisy belgijskie są sprzeczne z prawem Unii, w szczególności z dyrektywą o handlu elektronicznym oraz ze swobodnym przepływem usług ustanowionym w traktacie FUE¹. Rozpoznający sprawę *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, strafzaken* (niderlandskojęzyczny sąd pierwszej instancji w Brukseli, wydział karny) postanowił przedłożyć Trybunałowi Sprawiedliwości pytania prejudycjalne w tej kwestii.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał stwierdził, że **dyrektywa o handlu elektronicznym stoi na przeszkodzie przepisom**, które, jak w przypadku przepisów belgijskich, zakazują wszelkiej formy informacji handlowej drogą elektroniczną przeznaczoną do promowania leczenia ust i zębów, w tym również poprzez stronę internetową utworzoną przez lekarza dentystę.

Trybunał orzekł bowiem, że o ile zasady wykonywania zawodu mogą skutecznie określać ramy treści i formy informacji handlowych, o tyle owe zasady nie mogą zawierać ogólnego i całkowitego zakazu wszelkiej formy reklamy on-line prowadzonej w celu promowania działalności lekarza dentysty.

Ponadto, swobodne świadczenie usług stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, które ustanawiają w sposób ogólny i całkowity zakaz wszelkiej reklamy dotyczącej świadczeń leczenia ust i zębów.

W tym względzie Trybunał podkreślił, że zakaz reklamy danej działalności może ograniczyć osobom, które tę działalność wykonują, możliwość zaprezentowania się potencjalnym klientom i promowania usług, które zamierzają im zaoferować. Tego rodzaju zakaz stanowi zatem ograniczenie swobodnego świadczenia usług.

¹ Artykuł 56 TFUE; dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywa o handlu elektronicznym”) (Dz.U. 2000, L 178, s. 1).

Trybunał przyznał, że cele rozpatrywanych przepisów, a mianowicie ochrona zdrowia publicznego oraz godność zawodu lekarza dentysty stanowią nadrzędne względy interesu ogólnego mogące uzasadniać ograniczenie swobody świadczenia usług. Intensywne używanie reklamy lub wybór agresywnych przekazów reklamowych, względnie mogących wprowadzić pacjentów w błąd co do oferowanych terapii, mogą – poprzez pogorszenie wizerunku zawodu lekarza dentysty, zmianę stosunku między dentystami i ich pacjentami oraz wspieranie wykonywania nieodpowiednich lub niekoniecznych terapii – szkodzić ochronie zdrowia i naruszać godność zawodu lekarza dentysty.

Niezależnie od powyższego Trybunał stwierdził, że ogólny i całkowity zakaz wszelkiej reklamy wykracza poza to, co jest konieczne do realizacji zamierzonych celów. Cele te mogłyby zostać osiągnięte poprzez mniej restrykcyjne środki, określając, gdy to konieczne, w sposób ścisły, formy i warunki, które mogą skutecznie przybrać środki komunikacji używane przez lekarzy dentystów.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793